

Falsos déus

Dv, 6/09/2019 per Josep Llunell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXIII de durant l'any. Cicle C

Barcelona, 8 de setembre de 2019

Hi ha quelcom que resulta escandalós i fins i tot insuportable a qui s'apropa a Jesús des del clima d'autosuficiència i d'afirmació personal i orgullosa de l'home del segle XXI.

Jesús és radical a l'hora de demanar una adhesió a la seva persona. Què vol dir això? Que l'home ha de subordinar-ho tot al seguiment incondicional de Jesús. Les paraules de Jesús són clares i rotundes: "El que no renuncia a tots els seus béns no pot ser deixeble meu."

L'home experimenta des de la fondària del seu cor l'anhel de llibertat. Però, tot i així, hi ha una experiència que segueix imposant-se de generació en generació: **l'home sembla condemnat a ser esclau d'ídols.**

Què vol dir això? Cadascú busquem un "déu" que ens sembla essencial per viure. Quelcom que ens domina i s'apodera de nosaltres profundament. Per un cantó, **busquem ser lliures**, independents, autònoms, però, a la vegada, **sembla que no podem viure sense lliurar-nos a algun ídol que orienti i determini la nostra vida sencera**. Aquests ídols són molt diversos: el diner, la salut, el prestigi social, el sexe, la tranquil·litat, la felicitat a qualsevol preu.

Cadascú sap el nom del seu "déu" privat. Per això, quan en un gest d'ingènua llibertat fem un acte, perquè ens dona la real gana, hem de preguntar-nos, honradament, què és el que en aquell moment ens domina i a qui estem obeint en realitat.

La invitació de Jesús és provocativa. Només hi ha un camí per apropar-nos a la llibertat i només el comprenen aquells i aquelles que s'atreveixen a seguir Jesús incondicionalment. Què significa això? Primer: viure en obediència total a Déu Pare, origen i centre de referència de tota vida humana. I segon: servir desinteressadament les persones, viscudes i tractades com a veritables germans.

És això el que nosaltres fem habitualment?